

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta/diplomantky:	Jakub Vojtř
Téma práce:	Nabytí vlastnického práva od neoprávněného
Rozsah práce:	162 268 znaků včetně mezer
Datum odevzdání práce:	

1. Aktuálnost (novost) tématu

Nabytí vlastnického práva od osoby, která sama vlastnické právo nemá, představuje v právní teorii i v praxi velmi obtížnou a složitou problematiku, ke které musí zákonodárce zaujmout určité stanovisko. K dispozici má několik variant legislativního řešení s přihlédnutím k historickému, kulturnímu a sociálnímu vývoji. Lze zvolit legislativní model, který v duchu „nemo plus iuris....“ nabytí vlastnictví od nevlastníka vylučuje (srov. např. 1599 Code civil podle kterého je prodej cizí věci neplatný), aby upravil následně kazuisticky jen několik málo výjimek z tohoto pravidla. Jiná legislativní možnost nabytí vlastnického práva od nevlastníka je podmíněna předpokladem dobré víry nabyvatele (srov. § 932 BGB). Proto je zajímavé zdůvodnění legislativního přístupu, který umožňuje v české právní úpravě poměrně četné případy nabytí vlastnictví od neoprávněného. Autor hlavní argument pro nabývání vlastnického práva od neoprávněného spatřuje „v zájmu na zachování plynulosti trhu a zajištění ochrany poctivého obchodu“ (s.16). Věc ovšem není bez pochybností. Diplomant správně uvádí, že obecnou úpravu nabývání vlastnického práva od neoprávněného občanský zákoník neobsahuje, když upravuje jen některé zvláštní skutkové podstaty.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Zvolené téma je s přihlédnutím k tomu co bylo již výše řečeno, velmi náročné. S ohledem na právní postavení nabyvatele, který může, ale nemusí být v dobré víře, je mimořádně obtížné nalézt takové právní řešení, které by vyhovovalo všem zúčastněným stranám jakož i požadavku právní jistoty. Autor si je této skutečnosti dobře vědom, a proto s hlubokou teoretickou znalostí věci nabízí čtenáři rozsáhlou analýzu platné právní úpravy přičemž správně rozlišuje právní režim věci zapsaných do veřejných seznamů, od těch které zapsány nejsou, odlišuje movité věci od movitých věcí použitých, atp. Zabývá se podrobně základním pojmem dobré víry, a to jak ve smyslu subjektivním, tak i objektivním, porovnává význam dobré víry s pojmem poctivosti, aby v závěru platnou právní úpravu analyzoval a ve srovnání s právní úpravou rakouskou ji vyhodnotil.

3. Formální a systematické členění práce

Autor svůj výklad přehledně a systematicky uspořádal, práce je napsána kultivovaným a čtivým jazykem.

4. Vyjádření k práci

Posuzovanou práci považuji za velmi zdařilou, která prokazuje tvůrčí schopnost autora.

Práce mapuje velmi citlivou právní otázku s hlubokými dopady do společenské praxe, přináší nemálo úvahových podnětů.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Vytýčené cíle formulované v úvodu práce autor naplnila.
--------------------	---

Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	
Logická stavba práce	Plně vyhovující
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Výborná. Autor má přehled o publikované literatuře vztahující se ke zvolenému tématu včetně zdrojů rakouských..
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autor prokazuje výbornou znalost i obecnějších teoretických otázek.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Bez připomínek
Jazyková a stylistická úroveň	Bez připomínek

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Některé zahraniční právní úpravy věnují samostatnou pozornost problematice věcí ztracených či odcizených (srov. čl. 2277 Code civil, § 935 BGB, čl. 934 odst. 1 švýcarského občanského zákoníku). V našich právních poměrech srov. ustanovení § 1110 o.z. Zákoník francouzský i švýcarský však na rozdíl od úpravy české výslovně obsahují i ustanovení a náhradě nákladů vynaložených na pořízení věci nabyvatelem, které musí uhradit původní vlastník věci (ustanovení článku 2279 Code civil připouští, aby původní vlastník věc ve lhůtě 3 let vindikoval na nabyvateli věci ztracené či odcizené, avšak jen za předpokladu, že uhradí nabyvateli zaplacenou kupní cenu). Podobně normuje i švýcarský občanský zákoník v článku 934 odst. 3 případy, kdy věc byla nabyta ve veřejné dražbě, na trhu nebo od obchodníka (porovnej i ustanovení § 228 obč.zák. z roku 1964 v původním znění). I v tomto případě musí dojít k uhrazení zaplacené ceny, chce-li původní vlastník svou věc nazpět..

Jak autor z tohoto pohledu hodnotí českou právní úpravu, lze vůbec v některých případech hovořit o ochuzeném či obohaceném (autor se těchto otázek dotkl při výkladu o nabytí od neoprávněného dědice) ?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji k obhajobě
Navržený klasifikační stupeň	1

V Praze dne __05.11.2023_____

_____
Jan Dvořák
oponent diplomové práce